

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

ए॒तद्वा॑ह्म॒णान्ये॒व प॒ञ्च ह॒वी॑ऽषि॑। अ॒थेन्द्रा॑य॒ शुना॒सीरा॑य
पु॒रोडा॑शं॒ द्वा॒द॒श॒क॒पा॒लं निर्व॑पति। स॒ंव॒त्स॒रो वा
इन्द्रा॑शुना॒सीरः॑। स॒ंव॒त्स॒रेणै॒वास्मा॒ अन्न॑म॒व॒ रुन्धे॑।
वा॒य॒व्यं प॒यो भ॑वति। वा॒युर्वै वृ॒ष्ट्यै॑ प्र॒दाप॑यि॒ता। स ए॒वास्मै॑
वृ॒ष्टिं प्र॒दाप॑यति। सौ॒र्य॑ ए॒क॒क॒पा॒लो भ॑वति। सू॒र्येण॒ वा
अ॒मुष्मि॑लो॒के वृ॒ष्टिर्धृ॑ता। स ए॒वास्मै॑ वृ॒ष्टिं नि॒यच्छ॑ति॥१॥

द्वा॒द॒श॒ग॒वः॑ सी॒रं दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै। दे॒वा॒सु॒राः संय॑त्ता आ॒सन्।
ते दे॒वा अ॒ग्निम॑ब्रुवन्। त्वया॑ वी॒रेणा॑सु॒रान॒भिभ॑वा॒मेति॑।
सोऽब्र॑वीत्। त्रे॒धाऽह॑मा॒त्मानं॒ वि॒क॑रिष्य॒ इति॑। स
त्रे॒धाऽऽत्मा॑नं॒ व्य॑कुरु॒त। अ॒ग्निं तृ॑तीयम्। रु॒द्रं तृ॑तीयम्।
वरु॑णं॒ तृ॑तीयम्॥२॥

सोऽब्रवीत्। क इदं तुरीयमिति। अहमितीन्द्रोऽब्रवीत्। सन्तु
 सृजावहा इति। तौ समसृजेताम्। स इन्द्रस्तुरीयमभवत्।
 यदिन्द्रस्तुरीयमभवत्। तदिन्द्रतुरीयस्येन्द्रतुरीयत्वम्। ततो वै
 देवा व्यंजयन्त। यदिन्द्रतुरीयं निरूप्यते विजित्यै॥३॥

वहिनीं धेनुर्दक्षिणा। यद्वहिनीं। तेनाग्नेयी। यद्वौः। तेन रौद्री।
 यद्धेनुः। तेनैन्द्री। यत्स्त्री सती दान्ता। तेन वारुणी समृद्धौ।
 प्रजापतिर्यज्ञमसृजत॥४॥

त९ सृष्ट९ रक्षा९स्यजिघा९सन्। स एताः प्रजापतिरात्मनो
 देवता निरमिमीत। ताभिर्वै स दिग्भ्यो रक्षा९सि प्राणुदत।
 यत्पञ्चावत्तीयं जुहोति। दिग्भ्य एव तद्यजमानो रक्षा९सि
 प्राणुदते। समूढ९ रक्षः सन्दग्ध९ रक्ष इत्याह। रक्षा९स्येव
 सन्दहति। अग्रये रक्षोघ्ने स्वाहेत्याह। देवताभ्य एव
 विजिग्यानाभ्यो भागधेयं करोति। प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा
 समृद्धौ॥५॥

इन्द्रो वृत्र९ हत्वा। असुरान्पराभाव्य। नमुचिमासुरं

नालभत। तश्शच्याऽगृह्णात्। तौ समलभेताम्।
 सौऽस्माद्भिर्शुनतरोऽभवत्। सौऽब्रवीत्। सन्धाश्
 सन्दधावहै। अथ त्वाऽवं स्रक्ष्यामि। न मा शुष्केण नार्द्रेण
 हनः॥६॥

न दिवा न नक्तमिति। स एतमुपां फेनमसिञ्चत्। न वा एष
 शुष्को नार्द्रो व्युष्टाऽऽसीत्। अनुदितः सूर्यः। न वा एतद्विवा
 न नक्तम्। तस्यैतस्मिँल्लोके। अपां फेनेन शिर उदवर्तयत्।
 तदेनमन्ववर्तत। मित्रद्रुगिति ॥७॥

स एतानपामार्गानजनयत्। तानजुहोत्। तैर्वै स
 रक्षास्यपाहत। यदपामार्गहोमो भवति। रक्षसामपहत्यै।
 एकोल्मुकेन यन्ति। तद्धि रक्षसां भागधेयम्। इमान्दिशं
 यन्ति। एषा वै रक्षसान्दिक्। स्वायामेव दिशि रक्षासि
 हन्ति॥८॥

स्वकृत इरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वै रक्षसामायतनम्।
 स्व एवायतने रक्षासि हन्ति। पूर्णमयेन स्रुवेण जुहोति।

ब्रह्म वै पूर्णः। ब्रह्मणैव रक्षांसि हन्ति। देवस्य त्वा
 सवितुः प्रसव इत्याह। सवितृप्रसूत एव रक्षांसि
 हन्ति। हतः रक्षोऽवधिष्म रक्ष इत्याह। रक्षसाः
 स्तृत्यै। यद्वस्ते तदक्षिणा निरवत्यै। अप्रतीक्षमायन्ति।
 रक्षसामन्तरहित्यै॥९॥

यच्छति वरुणं तृतीयं विजित्या असृजत समृद्धौ हनो मित्रद्रुगिति हन्ति स्तृत्यै त्रीणि च॥१॥[१]

धात्रे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति। संवत्सरो वै
 धाता। संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्रजनयति। अन्वेवास्मा
 अनुमतिर्मन्यते। राते राका। प्र सिनीवाली जनयति।
 प्रजास्वेव प्रजातासु कुह्वा वाचं दधाति। मिथुनौ गावौ
 दक्षिणा समृद्धौ। आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति।
 ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालम्॥१०॥

वैष्णवं त्रिकपालम्। वीर्यं वा अग्निः। वीर्यमिन्द्रः। वीर्यं
 विष्णुः। प्रजा एव प्रजाता वीर्यं प्रतिष्ठापयति। तस्मात्प्रजा
 वीर्यावतीः। वामन ऋषभो वही दक्षिणा। यद्वही। तेनाग्नेयः।

यदृषभः॥११॥

तेनैन्द्रः। यद्वा॑म॒नः। तेन॑ वैष्ण॒वः समृ॑द्धौ। अ॒ग्नी॒षो॒मीय॒मेका॑-
दशकपालं॒ निर्व॑पति। इन्द्रा॒सो॒मीय॒मेका॑दशकपालम्। सौ॒म्यं
च॒रुम्। सोमो॒ वै रे॑तो॒धाः। अ॒ग्निः प्र॒जानां॑ प्र॒जनयि॑ता।
वृ॒द्धाना॒मिन्द्रः॑ प्र॒दापयि॑ता। सोमं॑ ए॒वास्मै॑ रेतो॒ दधा॑ति॥१२॥

अ॒ग्निः प्र॒जां प्र॒जनय॑ति। वृ॒द्धामिन्द्रः॑ प्र॒यच्छ॑ति। ब॒भ्रुर्दक्षि॑णा
समृ॑द्धौ। सो॒मा॒पौष्णं॑ च॒रुं निर्व॑पति। ऐ॒न्द्रा॒पौष्णं॑
च॒रुम्। सोमो॒ वै रे॑तो॒धाः। पू॒षा प॑शूनां प्र॒जनयि॑ता।
वृ॒द्धाना॒मिन्द्रः॑ प्र॒दापयि॑ता। सोमं॑ ए॒वास्मै॑ रेतो॒ दधा॑ति। पू॒षा
प॑शून्प्र॒जनय॑ति॥१३॥

वृ॒द्धानिन्द्रः॑ प्र॒यच्छ॑ति। पौ॒ष्णश्च॑रुर्भवति। इ॒यं वै पू॒षा।
अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। श्या॒मो दक्षि॑णा समृ॑द्धौ। ब॒हु वै
पु॒रुषो॒ मे॒ध्यमु॑प॒गच्छ॑ति। वै॒श्वान॒रं द्वा॑दशकपालं॒ निर्व॑पति।
स॒ंवत्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। स॒ंवत्स॒रेणै॒वैनं॑ स्व॒दय॑ति।
हि॒र॒ण्यं दक्षि॑णा॥१४॥

पु॒वि॒त्रं वै हि॒र॒ण्यम्। पु॒ना॒त्ये॒वैन॑म्। ब॒हु वै रा॑ज॒न्योऽनृ॑तं
करो॒ति। उप॑ जा॒म्यै हर॑ते। जि॒नाति॑ ब्राह्म॒णम्। वद॑त्यनृ॒तम्।
अनृ॑ते खलु॒ वै क्रि॒यमा॑णे वरु॒णो गृ॑ह्णाति। वा॒रु॒णं य॑व॒मयं
च॒रुं निर्व॑पति। वरु॒णपा॒शादे॒वैनं॑ मु॒ञ्चति॑। अ॒श्वो दक्षि॑णा।
वा॒रु॒णो हि दे॒वत॒याऽश्वः॑ समृ॒द्धौ॥१५॥

ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं यदृषभो दधाति पूषा पशून्प्रजनयति हिरण्यं दक्षिणा दक्षिणैकं च॥२॥

[२]

र॒त्निना॑मे॒तानि॑ ह॒वीः॒षि भव॑न्ति। ए॒ते वै रा॒ष्ट्रस्य॑ प्रदा॒तारः॑।
ए॒तेऽपा॑दा॒तारः॑। य ए॒व रा॒ष्ट्रस्य॑ प्रदा॒तारः॑। ये॑ऽपादा॒तारः॑।
त ए॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रं प्रय॑च्छन्ति। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति। यत्स॑मा॒हृत्य॑
निर्व॑पेत्। अर॑त्निनः स्युः। य॒था॒य॒थं निर्व॑पति रत्नि॒त्वाय॑॥१६॥

यत्स॑द्यो निर्व॑पेत्। याव॑ती॒मेके॑न ह॒विषा॑ऽऽशिष॑मव रु॒न्धे।
ताव॑ती॒मवरु॑न्धीत। अ॒न्व॒हन्निर्व॑पति। भूय॑सी॒मेवा॑शिष॑मव
रु॒न्धे। भूय॑सो यज्ञ॒क्रतू॑नुपै॑ति। बा॒रु॒हस्प॑त्यं च॒रुं निर्व॑पति
ब्र॒ह्म॒णो गृ॑हे। मु॒खत॑ ए॒वास्मै॑ ब्रह्म॒ स॒ंश्र॑यति। अथो॒ ब्रह्म॑न्ने॒व

क्षत्रमन्वारम्भयति। शितिपृष्ठो दक्षिणा समृद्धौ॥१७॥

ऐन्द्रमेकादशकपालः राजन्यस्य गृहे। इन्द्रियमेवाव रुन्धे।
ऋषभो दक्षिणा समृद्धौ। आदित्यं चरुं महिष्यै गृहे।
इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। धेनुर्दक्षिणा
समृद्धौ। भगाय चरुं वावातायै गृहे। भगमेवास्मिन्दधाति।
विचित्तगर्भा पष्ठौही दक्षिणा समृद्धौ॥१८॥

नैर्ऋतं चरुं परिवृत्तयै गृहे कृष्णानां व्रीहीणां नखनिर्भिन्नम्।
पाप्मानमेव निर्ऋतिं निरवदयते। कृष्णा कूटा दक्षिणा
समृद्धौ। आग्नेयमष्टाकपालः सेनान्यो गृहे। सेनामेवास्य
सङ्श्यति। हिरण्यं दक्षिणा समृद्धौ। वारुणं दशकपालः
सूतस्य गृहे। वरुणसवमेवाव रुन्धे। महानिरष्टो दक्षिणा
समृद्धौ। मारुतः सप्तकपालं ग्रामण्यो गृहे॥१९॥

अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवाव रुन्धे। पृश्निर्दक्षिणा समृद्धौ।
सावित्रं द्वादशकपालं क्षत्तुर्गृहे प्रसूत्यै। उपध्वस्तो दक्षिणा
समृद्धौ। अश्विनं द्विकपालः सङ्ग्रहीतुर्गृहे। अश्विनौ वै

दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑। ता॒भ्यामे॒वास्मै॑ भेष॒जं क॑रोति। सु॒वा॒त्यौ
दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यौ। पौ॒ष्णं च॒रुं भा॑गदु॒घस्य॑ गृ॒हे॥२०॥

अन्नं॑ वै पू॒षा। अन्नमे॒वाव॑ रुन्धे। श्या॒मो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यौ।
रौ॒द्रं गा॑वी॒धुकं॑ च॒रुम॑क्षावा॒पस्य॑ गृ॒हे। अ॒न्त॒त ए॒व रु॒द्रं
नि॒रव॑दयते। श॒बल॒ उ॒द्वा॒रो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यौ। द्वा॒द॒शै॒तानि॑
ह॒वी॒५षि॑ भवन्ति। द्वा॒द॒श मा॒साः सं॒वत्स॒रः। सं॒वत्स॒रेणै॒वास्मै॑
रा॒ष्ट्रम॑व॒रुन्धे॑। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति॥२१॥

यन्न॑ प्र॒ति नि॒र्वपे॑त्। र॒त्निन॑ आ॒शिषोऽव॑रुन्धीरन्।
प्र॒तिनि॑र्वपति। इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालम्।
इन्द्रा॑या॒५हो॑मुचै॑। आ॒शिष॑ ए॒वाव॑रुन्धे। अ॒यं नो॒ राजा॑ वृ॒त्रहा॑
राजा॑ भू॒त्वा वृ॒त्रं व॑ध्या॒दित्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते।
मै॒त्रा॒बा॒रु॒हस्प॑त्यं भ॑वति। श्वे॒तायै॑ श्वे॒तव॑त्सायै दु॒ग्धे॥२२॥

बा॒रु॒हस्प॑त्ये मै॒त्रम॑पि दधाति। ब्र॒ह्मं चै॒वास्मै॑ क्ष॒त्रं च॑ स॒मीची॑
दधाति। अथो॒ ब्र॒ह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रं प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति। बा॒रु॒हस्प॑त्ये॒न
पूर्वे॑ण॒ प्रच॑रति। मु॒ख॒त ए॒वास्मै॑ ब्र॒ह्म स॑श्श॒यति॑। अथो॒

ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति। स्वयं कृता वेदिर्भवति। स्वयं
दिनं बर्हिः। स्वयं कृत इध्मः। अनभिजितस्याभिजित्यै।
तस्माद्राज्ञामरण्यमभिजितम्। सैव श्वेता श्वेतवत्सा दक्षिणा
समृद्धौ॥२३॥

रत्नित्वाय समृद्धौ पष्ठौही दक्षिणा समृद्धौ ग्राम्ण्यो गृहे भागदुघस्य गृहे भवति दुग्धेऽभिजित्यै द्वे
च॥३॥

[३]

देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति। एतावन्तो वै देवानां
सुवाः। त एवास्मै सुवान्प्रयच्छन्ति। त एनं सुवन्ते।
अग्निरेवैनं गृहपतीनां सुवते। सोमो वनस्पतीनाम्।
रुद्रः पशूनाम्। बृहस्पतिर्वाचाम्। इन्द्रो ज्येष्ठानाम्। मित्रः
सत्यानाम्॥२४॥

वरुणो धर्मपतीनाम्। एतदेव सर्वं भवति। सविता त्वां
प्रसुवानां सुवतामिति हस्तं गृह्णाति प्रसूत्यै। ये देवा
देवः सुवः स्थेत्याह। यथायजुरेवैतत्। महते क्षत्राय महत
आधिपत्याय महते जानराज्यायेत्याह। आशिषमेवैतामा

शास्ते। एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां
राजेत्याह। तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः। प्रति त्यन्नाम
राज्यमधायीत्याह॥ २५॥

राज्यमेवास्मिन्प्रतिदधाति। स्वां तनुवं वरुणो अशिश्नेदित्याह।
वरुणसवमेवावरुन्धे। शुचैर्मित्रस्य व्रत्या अभूमेत्याह।
शुचिमेवैनं व्रत्यं करोति। अमन्महि महत् ऋतस्य
नामेत्याह। मनुत एवैनम्। सर्वे व्राता वरुणस्याभूवन्नित्याह।
सर्वव्रातमेवैनं करोति। वि मित्र एवैररातिमतारीदित्याह॥ २६॥

अरातिमैवैनन्तारयति। असूषुदन्त यज्ञियां ऋतेनेत्याह।
स्वदयत्येवैनम्। व्युं त्रितो जरिमाणन्न आनुडित्याह।
आयुरेवास्मिन्दधाति। द्वाभ्यां विमृष्टे। द्विपाद्यजमानः
प्रतिष्ठित्यै। अग्नीषोमीयस्य चैकादशकपालस्य देवसुवां च
हविषामग्नये स्विष्टकृते समवद्यति। देवताभिरेवैनमुभयतः
परिगृह्णाति। विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभि-
जयति॥ २७॥

सत्यानांमध्यायीत्याहातारीदित्याह क्रमतु एकं च॥४॥ [४]

अर्थेतः स्थेति जुहोति। आहुत्यैवैनां निष्क्रीय गृह्णाति।
अथो हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति। वहन्तीनां
गृह्णाति। एता वा अपां राष्ट्रम्। राष्ट्रमेवास्मै गृह्णाति।
अथो श्रियमेवैनंमभिवहन्ति। अपां पतिरसीत्याह।
मिथुनमेवाकः। वृषांस्यूर्मिरित्याह॥२८॥

ऊर्मिमन्तमेवैनं करोति। वृषसेनोऽसीत्याह। सेनामेवास्य
संश्यति। व्रजक्षितः स्थेत्याह। एता वा अपां विशः।
विशमेवास्मै पर्यूहति। मरुतामोजः स्थेत्याह। अन्नं वै
मरुतः। अन्नमेवावरुन्धे। सूर्यवर्चसः स्थेत्याह॥२९॥

राष्ट्रमेव वर्चस्व्यंकः। सूर्यत्वचसः स्थेत्याह। सत्यं वा एतत्।
यद्वर्षति। अनृतं यदातपति वर्षति। सत्यानृते एवावरुन्धे।
नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। मान्दाः
स्थेत्याह। राष्ट्रमेव ब्रह्मवर्चस्यंकः॥३०॥

वाशाः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव वश्यंकः। शक्करीः स्थेत्याह। पशवो

वै शक्करीः। प॒शूने॒वाव॑रुन्धे। वि॒श्वभृ॒तः स्वे॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒व
प॒य॒स्व्य॑कः। ज॒नभृ॒तः स्वे॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒वेन्द्रि॑या॒व्य॑कः।
अ॒ग्नेस्ते॑ज॒स्याः स्वे॒त्याह॑ ॥ ३१ ॥

रा॒ष्ट्रमे॒व ते॑ज॒स्व्य॑कः। अ॒पामोष॑धीना॒ः र॒सः स्वे॒त्याह॑।
रा॒ष्ट्रमे॒व म॑ध॒व्य॑मकः। सा॒र॒स्व॒तं ग्र॑हं गृह्णाति।
ए॒षा वा अ॒पाम्पृ॑ष्ठम्। यत्स॒र॒स्व॒ती। पृ॒ष्ठमे॒वैन॑
समा॒नानां॑ करोति। षोड॒शभि॑र्गृह्णाति। षोड॑शकलो
वै पु॒रुषः॑। यावा॑ने॒व पु॒रुषः॑। तस्मि॑न्वी॒र्यं द॑धाति।
षोड॒शभि॑र्जुहोति॑ षोड॒शभि॑र्गृह्णाति। द्वात्रि॑ंश॒त्सम्प॑द्यन्ते।
द्वात्रि॑ंशदक्षराऽनुष्टुक्। वाग॑नुष्टुप्स॒र्वाणि छ॑न्दा॑ंसि।
वा॒चैवैन॑ सर्वे॑भि॒श्छन्दा॑भि॒रभिषि॑ञ्चति॥ ३२ ॥

ऊर्मिरित्याह सूर्यवर्चसुः स्वेत्याह ब्रह्मवर्चस्यकस्तेजस्याः स्वेत्याहेव पुरुषषट् च॥ ५॥ — [५]

देवी॑रापः सं मधु॑मती॒र्मधु॑मतीभिः सृज्यध्व॒मित्या॑ह।
ब्रह्म॑णै॒वैनाः॑ स॒ सृज॑ति। अना॑धृष्टाः सीद॒तेत्या॑ह।
ब्रह्म॑णै॒वैनाः॑ सादयति। अ॒न्तरा॑ होतु॑श्च धिष्णि॑यं

ब्राह्मणाच्छु॑सिन॑श्च सादयति। आग्ने॒यो वै होता॑।
 ऐन्द्रो ब्रा॑ह्मणाच्छु॑सी। तेज॑सा चै॒वेन्द्रि॒येण॑ चोभयतो
 रा॒ष्ट्रं परि॑गृह्णाति। हिर॑ण्ये॒नोत्पु॑नाति। आहु॑त्यै हि
 प॒वित्रा॑भ्यामुत्पु॑नन्ति॒ व्यावृ॑त्त्यै॥ ३३॥

श॒तमा॑नं भवति। श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये
 प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति। अ॒निभृ॑ष्टमसीत्या॑ह। अ॒निभृ॑ष्टः॒ ह्येत॑त्। वा॒चो
 ब॒न्धुरि॑त्या॑ह। वा॒चो ह्ये॑ष ब॒न्धुः। त॒पो॒जा इत्या॑ह। त॒पो॒जा
 ह्येत॑त्। सोम॑स्य दा॒त्रम॒सीत्या॑ह॥ ३४॥

सोम॑स्य ह्येतद्दा॒त्रम्। शु॒क्रा वः॑ शु॒क्रेणो॑त्पु॒नामी॑त्या॑ह। शु॒क्रा
 ह्यापः॑। शु॒क्रः॑ हिर॑ण्यम्। च॒न्द्राश्च॑न्द्रेणे॒त्या॑ह। च॒न्द्रा ह्यापः॑।
 च॒न्द्रः॑ हिर॑ण्यम्। अ॒मृता॑ अ॒मृते॒नेत्या॑ह। अ॒मृता॑ ह्यापः॑।
 अ॒मृतः॑ हिर॑ण्यम्॥ ३५॥

स्वाहा॑ रा॒ज॒सूया॑येत्या॑ह। रा॒ज॒सूया॑य ह्ये॒ना उत्पु॑नाति।
 स॒ध॒मादो॑ द्यु॒मिनी॒रूर्ज॑ ए॒ता इति॑ वा॒रु॒ण्यर्चा॑ गृह्णाति।
 व॒रु॒ण॒स॒वमे॒वाव॑रुन्धे। ए॒क॒या गृह्णा॑ति। ए॒क॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑

दधाति। क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसीति तार्प्यञ्चोष्णीषं
च प्रयच्छति सयोनित्वाय। एकशतेन दर्भपुञ्जीलैः पवयति।
शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः। आत्मैकशतः॥३६॥

यावानेव पुरुषः। तस्मिन्वीर्यं दधाति। दध्याशयति।
इन्द्रियमेवाव रुन्धे। उदुम्बरमाशयति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ।
शष्पाण्याशयति। सुराबलिमेवैनं करोति। आविदं एता
भवन्ति। आविदमेवैनं गमयन्ति॥३७॥

अग्निरेवैनङ्गार्हपत्येनावति। इन्द्रं इन्द्रियेण। पूषा पशुभिः।
मित्रावरुणौ प्राणापानाभ्याम्। इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्।
स दिवमलिखत्। सौऽर्यम्णः पन्थां अभवत्। स आविन्ने
द्यावापृथिवी धृतव्रते इति द्यावापृथिवी उपाधावत्। स
आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहरत्। आविन्ने
द्यावापृथिवी धृतव्रते इति यदाह॥३८॥

आभ्यामेव प्रसूतो यजमानो वज्रं भ्रातृव्याय प्रहरति।
आविन्ना देव्यदितिर्विश्वरूपीत्याह। इयं वै देव्यदितिर्विश्व-

रूपी। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। आविन्नोऽयमुसावांमुष्या-
यणोऽस्यां विशयस्मिन्नाष्ट्र इत्याह। विशैवेन९ राष्ट्रेण
समर्धयति। महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते
जानराज्यायेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। एष वो
भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना९ राजेत्याह।
तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः॥ ३९॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति धनुः प्रयच्छति विजित्यै।
शत्रुबाधनाः स्थेतीषून्। शत्रून्नेवास्य बाधन्ते। पात मा
प्रत्यश्च पात मा तिर्यश्चमन्वश्च मा पातेत्याह। तिस्रो वै
शरव्याः। प्रतीचीं तिरश्च्यनूचीं। ताभ्य एवैनं पान्ति। दिग्भ्यो
मा पातेत्याह। दिग्भ्य एवैनं पान्ति। विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः
पातेत्याह। अपरिमितादेवैनं पान्ति। हिरण्यवर्णावुषसां
विरोक इति त्रिष्टुभां बाहू उद्गृह्णाति। इन्द्रियं वै वीर्यत्रिष्टुक्।
इन्द्रियमेव वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥ ४०॥

व्यावृत्त्यै दात्रमसीत्याहामृत९ हिरण्यमेकशतो गमयन्त्याहं ब्राह्मणा नाष्ट्राभ्यः पातेत्याह चत्वारि च॥ ६॥

[६]

दिशो व्यास्थापयति। दिशामभिजित्त्यै। यदनु प्रक्रामेत्।
 अभि दिशो जयेत्। उत्तु माद्येत्। मनसाऽनु प्रक्रामति।
 अभि दिशो जयति। नोन्माद्यति। समिधमा तिष्ठेत्याह।
 तेज एवावरुन्धे॥४१॥

उग्रामा तिष्ठेत्याह। इन्द्रियमेवावरुन्धे। विराजमातिष्ठेत्याह।
 अन्नाद्यमेवावरुन्धे। उदीचीमा तिष्ठेत्याह। पशूनेवावरुन्धे।
 ऊर्ध्वामातिष्ठेत्याह। सुवर्गमेव लोकमभिजयति।
 अनुज्जिहीते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥४२॥

मारुत एष भवति। अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवावरुन्धे।
 एकविंशतिकपालो भवति प्रतिष्ठित्यै। योऽरण्येऽनुवाक्यो
 गुणः। तं मध्यत उपदधाति। ग्राम्यैरेव पशुभिरारण्यान्पशू-
 न्परि गृह्णाति। तस्माद्ग्राम्यैः पशुभिरारण्याः पशवः
 परिगृहीताः। पृथिवैन्यः। अभ्यषिच्यत॥४३॥

स राष्ट्रन्नाभवत्। स एतानि पार्थान्यपश्यत्। तान्यजुहोत्।
 तैर्वै स राष्ट्रमभवत्। यत्पार्थानि जुहोति। राष्ट्रमेव भवति।

बा॒र॒ह॒स्प॒त्यं पूर्वे॑षामुत्त॒मं भ॑वति। ऐ॒न्द्रमु॒त्तरे॑षां प्रथ॒मम्। ब्र॒ह्म
चै॒वास्मै॑ क्ष॒त्रं च॑ सु॒मीचीं॑ दधाति। अथो॒ ब्र॒ह्मन्ने॒व क्ष॒त्रं
प्रति॑ष्ठापयति॥ ४४॥

ष॒ट्पु॒रस्ता॑दभिषे॒कस्य॑ जुहोति। ष॒डु॒परि॑ष्ठात्। द्वा॒द॒श
सम्प॑द्यन्ते। द्वा॒द॒श मा॒साः सं॒वत्स॒रः। सं॒वत्स॒रः खलु॒ वै
दे॒वानां॑ पूः। दे॒वाना॑मे॒व पु॒रं म॒ध्यतो॑ व्य॒व॒स॒र्पति॑। तस्य॒ न
कु॒तश्च॑ नोपा॒व्या॒धो भ॑वति। भू॒ताना॑मवै॒ष्टीर्जु॑होति। अत्रा॑त्र॒ वै
मृ॒त्युर्जा॑यते। यत्र॑यत्रै॒व मृ॒त्युर्जा॑यते। तत॑ ए॒वैन॑मव॒यज॑ते।
तस्मा॑द्राज॒सूये॑नेजा॒नो ना॑भिच॑रित॒वै। प्र॒त्यगे॑नमभिचा॒रः
स्तृ॑णुते॥ ४५॥

रु॒न्धे सम॑ष्ट्या असिच्यत स्थापयति जायते पञ्च च॥७॥ [७]

सोम॑स्य॒ त्विषि॑रसि॒ तवे॑व मे॒ त्विषि॑र्भूया॒दिति॑
शा॒र्दूल॑च॒र्मोप॑स्तृणाति। यै॒व सोमे॒ त्विषिः॑। या शा॒र्दूले॑।
तामे॒वाव॑रुन्धे। मृ॒त्योर्वा ए॒ष वर्णः॑। यच्छा॑र्दूलः। अ॒मृत॑ः
हि॒र॒ण्यम्। अ॒मृत॑मसि मृ॒त्योर्मा॑ पा॒हीति॑ हि॒र॒ण्यमु॑पा॒स्यति॑।

अमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्ते। शतमानं भवति॥४६॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
दिद्योन्मां पाहीत्युपरिष्टादधि निदधाति। उभयतं एवास्मै शर्म
दधाति। अवेष्टा दन्दशूका इति क्लीबं सीसेन विध्यति।
दन्दशूकानेवावयजते। तस्मात्क्लीबन्दन्दशूका दंशुकाः।
निरस्तन्नमुचेः शिर इति लोहितायुसन्निरस्यति। पाप्मानमेव
नमुचिन्निरवदयते। प्राणा आत्मनः पूर्वेऽभिषिच्या
इत्याहुः॥४७॥

सोमो राजा वरुणः। देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते
वाचं सुवन्तान्ते ते प्राणं सुवन्तामित्याहुः।
प्राणानेवात्मनः पूर्वानभिषिञ्चति। यद्व्यात्। अग्नेस्त्वा
तेजसाऽभिषिञ्चामीति। तेजस्व्येव स्यात्। दुश्कर्मा तु भवेत्।
सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिञ्चामीत्याहुः। सौम्यो वै देवतया
पुरुषः॥४८॥

स्वयैवैनं देवतयाऽभिषिञ्चति। अग्नेस्तेजसेत्याहुः। तेजं

ए॒वास्मि॑न्दधाति। सूर्य॑स्य॒ वर्च॑सेत्या॑ह। वर्च॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति।
 इन्द्र॑स्येन्द्रि॒येणे॑त्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्दधाति।
 मि॒त्रावरु॑णयोर्वी॒र्येणे॑त्या॑ह। वी॒र्यमे॒वास्मि॑न्दधाति।
 म॒रुता॒मोज॑सेत्या॑ह॥ ४९॥

ओज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। क्ष॒त्राणां॑ क्ष॒त्रप॑तिर॒सीत्या॑ह।
 क्ष॒त्राणा॑मे॒वैनं॑ क्ष॒त्रप॑तिं करोति। अति॑ दि॒वस्पा॒हीत्या॑ह।
 अत्य॑न्या॒न्याही॑ति वावैतदा॑ह। समा॑व॒वृत्र॑न्न॒धरा॑गु॒र्दीची॑रित्या॑ह।
 रा॒ष्ट्रमे॒वास्मि॑न्ध्रुवम॑कः। उ॒च्छे॒षणे॑न जुहोति। उ॒च्छे॒षण॑भागे॒
 वै रु॒द्रः। भा॒ग॒धेये॑नैव रु॒द्रं नि॒रव॑दयते॥ ५०॥

उद॑ङ्घ्रेत्या॒ग्नी॒द्धे जुहो॑ति। ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑ दिक्। स्वा॒या॑मे॒व
 दिशि॑ रु॒द्रं नि॒रव॑दयते। रु॒द्र यत्ते॑ क्रयी॒ पर॒न्नामे॑त्या॑ह। यद्वा
 अ॑स्य॒ क्रयी॒ पर॒न्नाम॑। तेन॒ वा ए॒ष हि॑नस्ति। य॒ः हि॑नस्ति।
 तेनै॒वैन॑ः स॒ह श॑मयति। तस्मै॑ हु॒तम॑सि य॒मेष्ट॑म॒सीत्या॑ह।
 य॒मादे॑वा॒स्य मृ॒त्युम॑व॒यज॑ते॥ ५१॥

प्रजा॑पते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्य इति॑ तस्यै॑ गृ॒हे जु॑हुयात्।

याङ्गामयेत राष्ट्रमस्यै प्रजा स्यादिति। राष्ट्रमेवास्यै प्रजा भवति। पूर्णमयेनाध्वर्युरभिषिञ्चति। ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्विषि दधाति। औदुम्बरेण राजन्यः। ऊर्जमेवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति। आश्वत्थेन वैश्यः। विशमेवास्मिन्पुष्टिं दधाति। नैयग्रोधेन जन्यः। मित्राण्येवास्मै कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै॥५२॥

भवत्याहुः पुरुष ओजसेत्याह निरवदयते यजते जन्यो द्वे च॥८॥ [८]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै। मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मीत्याह। ब्रह्मणैवैनं देवताभ्यां युनक्ति। प्रष्टिवाहिनं युनक्ति। प्रष्टिवाही वै देवरथः। देवरथमेवास्मै युनक्ति। त्रयोऽश्वो भवन्ति। रथश्चतुर्थः। द्वौ संव्येष्ठसारथी। षट् पद्यन्ते॥५३॥

षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं युनक्ति। विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकानभिजयति। यः क्षत्रियः प्रतिहितः। सौऽन्वारभते। राष्ट्रमेव भवति। त्रिष्टुभाऽन्वारभते। इन्द्रियं वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति॥५४॥

म॒रुतां॑ प्र॒स॒वे जै॑ष॒मित्या॑ह। म॒रुद्वि॑रे॒व प्र॒सू॑त॒ उज्ज॑यति। आ॒प्तं
मन॒ इत्या॑ह। यदे॒व मन॑सै॒प्सीत्। तदा॑पत्। रा॒ज॒न्यं जि॑नाति।
अना॑क्रान्त ए॒वाक्र॑मते। वि वा ए॒ष इन्द्रि॑येण॑ वी॒र्ये॑ण॒र्ध्यते॑।
यो रा॑ज॒न्यं जि॑नाति। स॒म॒ह॒मिन्द्रि॑येण॑ वी॒र्ये॑णेत्या॑ह॥५५॥

इन्द्रि॒यमे॒व वी॒र्य॑मा॒त्मन्ध॑त्ते। प॒शूनां॑ म॒न्युर॑सि॒ तवे॒व मे
म॒न्युर्भू॑या॒दिति॑ वारा॑ही उपा॒नहा॒वुप॑ मु॒ञ्चते॑। प॒शूनां॑ वा
ए॒ष म॒न्युः। यद्व॑रा॒हः। तेनै॒व प॑शूनां॑ म॒न्युमा॒त्मन्ध॑त्ते। अ॒भि
वा इ॒य५ सु॑षुवा॒णङ्का॑मयते। तस्यै॑श्व॒रेन्द्रि॑यं वी॒र्य॑मादा॑तोः।
वारा॑ही उपा॒नहा॒वुप॑मु॒ञ्चते॑। अ॒स्या ए॒वान्त॑र्धत्ते। इन्द्रि॒यस्य॑
वी॒र्य॑स्याना॑त्यै॥५६॥

नमो॑ मा॒त्रे पृ॑थि॒व्या इत्या॑हाहि॒सायै॑। इय॑द॒स्यायु॑र॒स्यायु॑र्मे
धे॒हीत्या॑ह। आ॒यु॒रेवा॒त्मन्ध॑त्ते। ऊ॒र्ग॒स्यू॑र्ज॒ मे धे॒हीत्या॑ह।
ऊ॒र्जमे॒वा॒त्मन्ध॑त्ते। यु॒ङ्क्षि॑सि॒ वर्चो॑सि॒ वर्चो॑ मयि॑ धे॒हीत्या॑ह।
वर्च॑ ए॒वा॒त्मन्ध॑त्ते। ए॒क॒धा ब्र॒ह्म॒ण उप॑हरति। ए॒क॒धैव

यजमान् आयुरूर्जं वर्चो दधाति। रथविमोचनीयां जुहोति
प्रतिष्ठित्यै॥५७॥

त्रयोऽश्वा भवन्ति। रथश्चतुर्थः। तस्माच्चतुर्जुहोति। यदुभौ
सहावतिष्ठेताम्। समानं लोकमियाताम्। सह सङ्गहीत्रा
रथवाहने रथमादधाति। सुवर्गादिवैनं लोकादन्तर्दधाति।
ह॒सः शुचिषदित्यादधाति। ब्रह्मणैवैनमुपावहरति।
ब्रह्मणाऽऽदधाति। अतिच्छन्दसाऽऽदधाति। अतिच्छन्दा वै
सर्वाणि छन्दांसि। सर्वेभिरेवैनञ्छन्दोभिरादधाति। वर्षम्
वा एषा छन्दसाम्। यदतिच्छन्दाः। यदतिच्छन्दसा दधाति।
वर्षमैवैनं समानानां करोति॥५८॥

पद्यन्ते दधाति वीर्येणेत्याहानात्यै प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणाऽऽदधाति सप्त च॥१॥

मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह। मैत्रं वा अहः। वारुणी रात्रिः।
अहोरात्राभ्यामेवैनमुपावहरति। मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह।
मैत्रो वै दक्षिणः। वारुणः सव्यः। वैश्वदेव्यामिक्षा। स्वमेवैनौ
भागधेयमुपावहरति। समहं विश्वैर्देवैरित्याह॥५९॥

वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। ता एवाद्याः कुरुते। क्षत्रस्य नाभिरसि
 क्षत्रस्य योनिरसीत्यधीवासमास्तृणाति सयोनित्वाय।
 स्योनामा सीद सुषदामा सीदेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
 मा त्वा हिंसीन्मा मा हिंसीदित्याहाहिंसायै।
 निषसाद धृतव्रतो वरुणः पुस्त्यास्वा साम्राज्याय
 सुक्रतुरित्याह। साम्राज्यमेवैनं सुक्रतुं करोति।
 ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसि सविताऽसि सत्यसंव
 इत्याह। सवितारमेवैनं सत्यसंव करोति॥६०॥

ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह।
 इन्द्रमेवैनं सत्यौजसं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं
 राजन्ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। मित्रमेवैनं
 सुशेवं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्मासि वरुणोऽसि
 सत्यधर्मेत्याह। वरुणमेवैनं सत्यधर्माणं करोति।
 सविताऽसि सत्यसंव इत्याह। गायत्रीमेवैतेनाभि
 व्याहरति। इन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह। त्रिष्टुभमेवैतेनाभि
 व्याहरति॥६१॥

मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। जगतीमेवैतेनाभि व्याहरति।
 सत्यमेता देवताः। सत्यमेतानि छन्दांसि। सत्यमेवावरुन्धे।
 वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह। अनुष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति।
 सत्यानृते वा अनुष्टुप्। सत्यानृते वरुणः। सत्यानृते
 एवावरुन्धे॥६२॥

नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। इन्द्रस्य
 वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति स्प्यं प्रयच्छति। वज्रो वै स्प्यः।
 वज्रेणैवास्मां अवरपरं रन्धयति। एव हि तच्छ्रेयः।
 यदस्मा एते रध्यैयुः। दिशोऽभ्ययं राजाऽभूदिति
 पश्चाक्षान्प्रयच्छति। एते वै सर्वेऽयाः। अपराजायिनमेवैनं
 करोति॥६३॥

ओदनमुद्धवते। परमेष्ठी वा एषः। यदोदनः। परमामेवैनं
 श्रियं गमयति। सुश्लोकां (४) सुमङ्गलां (४) सत्यराजा (३)
 नित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। शौनः शेषमाख्यापयते।
 वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति। परः शतं भवति। शतायुः

पुरुषः श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्रति॑ तिष्ठति। मा॒रु॒तस्य॑
 चैक॑विंश॒तिक॑पालस्य वैश्वदे॒व्यै चा॒मिक्षा॑या अ॒ग्नये॑
 स्विष्ट॑कृते॒ सम॑व॒द्यति॑। दे॒वता॑भिरे॒वेन॑मु॒भय॑तः परि॑ गृह्णाति।
 अ॒पान्न॑प्रे स्वा॒होर्जो॑ न॒प्रे स्वा॒हाऽग्नये॑ गृह॑प॒तये॑ स्वा॒हेति॑
 तिस्र॑ आ॒हुती॑र्जु॒होति॑। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वेव॑ लो॒केषु॑
 प्रति॑ तिष्ठति॥६४॥

देवैरित्याह सत्यसंव करोति त्रिष्टुभंमेवैतेनाभि व्याहरति सत्यानृते एवावरुन्धे करोति शतेन्द्रियष्वद
 च॥१०॥ [१०]

ए॒तद्वा॑ह॒णानि॑ धा॒त्रे र॒त्विना॑न्दे॒वसु॑वाम॒र्थतो॑ दे॒वीर्दि॑शः सोम॒स्येन्द्र॑स्य मि॒त्रो दश॑॥१०॥
 ए॒तद्वा॑ह॒णानि॑ वैष्ण॒वन्त्रि॑कपा॒लम॑न्नं वै पू॒षा वा॑शाः स्ते॒त्याह॑ दि॒शो व्या॑स्था॒पय॑त्युद॒ङ्घ्रे॑त्य॒
 ब्रह्मा॑ ३ न्व॑ रा॒ज॒श्चतु॑ष्प॒ष्टिः॥६४॥

ए॒तद्वा॑ह॒णानि॑ प्रति॑तिष्ठति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>